

Vil uddannelses- og forskningsministeren svare på, hvorfor mine FUNKTIONSNEDSÆTTELSER & HANDICAP anerkendes som sådanne af kommunen (=> højeste førtidspension), men ikke af UNIVERSITETET, der IGNORERER ikke blot mine funktionsnedsættelser & deres sværhedsgrad, men også mine dispensationsansøgninger (hvilket fratager mig enhver klagemulighed)?

Hvad mener ministeren om RIMELIGHEDEN og hensigtsmæssigheden heraf, dels i betragtning af de strikse krav, der stilles for tilkendelse af førtidspension (som jeg fik tilkendt UNDER min uddannelse; jeg var ifølge kommunen for funktionsnedsat til revalidering, som jeg derfor ikke kunne få), dels i betragtning af, at DANMARK STADIG IKKE OVERHOLDER FN'S HANDICAPKONVENTION, jf. bl.a. nedenstående kilder?

Jeg håber, at ministeren og Folketinget vil tage ansvaret på sig og ændre universitetslovgivningen, således at det af alle universitetsbekendtgørelser fremover EKSPLICIT vil fremgå, nøjagtigt hvilke RETTIGHEDER studerende med (svære) funktionsnedsættelser og handicap har. Jeg håber, at personer med handicaps rettigheder fremover vil være EKSPLICIT angivet som SKAL-BESTEMMELSER i universitetsloven og tilhørende bekendtgørelser. De nuværende kanbestemmelser giver anledning til en fortolkning, der i alt for mange tilfælde fører til, at den studerende de facto nægtes den nødvendige handicapkompenserende tilpasning. Og modsat hvad ministeren tidligere har skrevet, kan der IKKE klages over en sådan vurdering. Der kan alene klages over såkaldte retlige fejl (og sådanne klager forudsætter, at universitetet behandler dispensationsansøgningen, hvilket der slet ikke er nogen garanti for, da intet universitet mister nogen penge ved helt at ignorere ansøgninger!).

De nuværende bestemmelser i UNIVERSITETSBEKENDTGØRELSENE er vagt formulerede, når det gælder funktionsnedsatte og handicappede studerendes RETTIGHEDER, og danner sammen med skiftende regeringers krav til universiteterne om effektivisering (=> besparelser) grobund for

1) MANGLENDE SAGSBEHANDLING af dispensationsansøgninger (og der kan IKKE klages over ikke-behandlede dispensationsansøgninger, heller ikke til Styrelsen for Uddannelse og Forskning!), hvilket de facto er det samme som NÆGTELSE af NØDVENDIG HANDICAPKOMPENSERENDE TILPASNING

2) NÆGTELSE AF NØDVENDIG HANDICAPKOMPENSERENDE TILPASNING (de gange, hvor universiteterne rent faktisk behandler ansøgninger), fordi universiteterne skeler mere til økonomi end til funktionsnedsatte/ handicappede studerendes menneskerettigheder (Fra og med Velfærdsforliget vedtog Folketinget - UDEN HENSYNTAGEN TIL studerende som mig, hvis største HANDICAP pga. funktionsnedsættelser er stærkt NEDSAT ARBEJDSTEMPO - at universiteter, der ikke pressede studerende til studie gennemførelse på normeret tid, skulle straffes økonomisk. SÅ LÆNGE REGERINGEN OG FOLKETINGET IKKE ÆNDRER (LEMPER PÅ) DENNE ORDNING VED LOV, VIL DISKRIMINATIONEN AF STUDERENDE MED FUNKTIONSNEDSÆTTELSER OG HANDICAP FORTSÆTTE!)

3) de facto-tilladelse til UDSMIDNING fra studiet PGA. HANDICAP (handicap: manglende evne til studie gennemførelse på normeret tid pga. funktionsnedsættelser)

4) de facto-tilladelse til NÆGTELSE AF GENINDSKRIVNING PGA. HANDICAP (genindskrivning gøres betinget af evnen til studie gennemførelse på normeret tid, hvilket er umuligt for studerende med svære funktionsnedsættelser)

5) TVANGSINDGÅELSE AF STANDARD-SPECIALKONTRAKTER UDEN nødvendig handicapkompenserende TILPASNING indskrevet i kontrakten FRA STARTEN - med krav om speciale gennemførelse på normeret tid, med STRAF (dvs. fratagelse af specialeforsøg og af specialevejledning, uden hvilken specialet ikke kan skrives) PGA. funktionsnedsættelser, der fører til et altoverskyggende HANDICAP (som den studerende IKKE selv kan kompensere for): manglende evne til speciale gennemførelse på normeret tid. Tvangsindgåelsen af standard specialekontrakten sker UDEN mulighed for AFMELDING af specialet, uanset forværring af funktionsnedsættelser (især problematisk, når forværringen skyldes manglende tilpasning og diskrimination!)

6) NÆGTELSE AF ANNULLATION AF tvangsigangsatte SPECIALEFORSØG/ SPECIALEKONTRAKTER UDEN DEN NØDVENDIGE TILPASNING.

(Men hvor i Danmark ville man ellers afkræve det umulige af mennesker med funktionsnedsættelser og handicap? Hvor i Danmark ville man ellers tvinge mennesker med indgribende funktionsnedsættelser til at underskrive kontrakter på ulige vilkår, nægte at annullere sådanne tvangsunderskrevne kontrakter og nægte at udarbejde kontrakter med den nødvendige tilpasning?).

DANMARK OVERHOLDER IFØLGE DE NÆVNTE KILDER STADIG IKKE FN'S HANDICAPKONVENTION.

Danmark valgte i forbindelse med loven om forbud mod diskrimination pga. handicap i 2018 at undtage det afgørende krav til bl.a. myndigheder og uddannelsesinstitutioner om at sørge for nødvendig og rimelig TILPASNING (pligten til rimelig tilpasning). Konsekvensen af denne undtagelse er, at forbuddet fra 2018 IKKE er noget effektivt middel til at sikre LIGEBEHANDLING af personer med handicap, og Danmark har da heller intet effektivt gjort for at sikre personer med handicaps rettigheder i univetsloven.

Citat fra Institut for Menneskerettigheders høringssvar 2017:

"Danmark er i medfør af FN's Handicapkonvention og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) retligt forpligtet til at forhindre, at der sker diskrimination af personer med handicap, herunder den diskrimination som består i nægtelse af rimelig tilpasning. Forpligtelsen til at yde tilpasning i rimeligt omfang udgør en del af kernen af beskyttelsen mod diskrimination på grund af handicap, fordi det ofte er i form af manglende rimelig tilpasning, at personer med handicap bliver forskelsbehandlet."

Citat fra Institut for Menneskerettigheders rapport fra marts-april 2019

(Report (2019) from the Danish Institute for Human Rights to the UN Committee on the Rights of Persons with Disabilities (<https://lnkd.in/eG8i6Ej>)):

- p. 11: Article 1-4: Purpose and general obligations:

"Thus, there is currently no national disability action plan in Denmark."

- p. 11: Article 5: Equality and non-discrimination:

"On 1 July 2018, a general ban on discrimination on the grounds of disability outside the labour market came into force. The ban, however, does not include an obligation to provide reasonable accommodation nor an obligation to comply with existing accessibility standards.

Hence, under Danish law there is still no effective legal protection against discrimination on the grounds of disability in the forms of denial of reasonable accommodation or lack of accessibility."

Kilder:

Se bl.a.

<https://star.dk/ydelser/pension-og-efterloen/folkepension-og-foertidspension/foertidspension-gammel-ordning-foer-2003/>

<https://t.co/mKuY4BWuSf?amp=1>

<https://handicap.dk/nyheder/ny-rapport-mange-oplever-handicap-hindring-tage-uddannelse>

samt

https://menneskeret.dk/sites/menneskeret.dk/files/09_september_17/hoeringsvar_vedr._forslag_til_lov_om_forbud_mod_forskelsbehandling_paa_grund_af_handicap.pdf

Jeg håber på en snarlig ændring af universitetsloven med tilhørende bekendtgørelser. Intet universitet vil med den nuværende lovgivning gøre det nødvendige for studerende med de sværeste funktionsnedsættelser og handicap. Universiteterne har p.t. kun incitament til hurtigst muligt at skille sig af med studerende med funktionsnedsættelser og handicap - uanset konsekvenserne.

Med den nuværende universitetslovgivning tabes alt for mange mennesker med funktionsnedsættelser og handicap på de videregående uddannelser. Det er u hensigtsmæssigt, både af hensyn til den enkelte og til samfundet som helhed.

Selv kæmper jeg på 10. (!!) år for at få lov til at skrive mit speciale på de nødvendige skånevilkår, dvs. med den nødvendige handicapkompenserende tilpasning indskrevet i specialekontrakten inden dennes igangsættelse. Jeg vil ikke kunne skrive mit speciale og færdiggøre min uddannelse, førend ministeren og Folketinget aktivt går ind og ændrer universitetsloven og tilhørende bekendtgørelser.

Hvor mange år har Danmark råd til at vente på, at en regering og Folketinget tager ansvaret på sig og ved lov fastsætter en pligt til rimelig og nødvendig tilpasning?

Hvor mange år endnu skal mennesker med svære funktionsnedsættelser og handicap diskrimineres, fratages deres uddannelse og udelukkes fra samfundet?

Hvor mange år endnu skal mennesker, som prøver at gennemføre en videregående uddannelse trods svære funktionsnedsættelser og handicap, der berettiger til førtidspension, straffes for deres funktionsnedsættelser og handicap?

Hvor mange år endnu skal personer med handicap straffes for deres forsøg på studie gennemførelse og dermed for deres forsøg på at få bare den mindste tilknytning til arbejdsmarkedet?

Venlig hilsen

Lisbeth Søndergaard Raun.

E-mail-adresse: lapetitefemmedanoise@gmail.com

P.S. Indlægget må gerne offentliggøres!